

[Økonomi- og budgetministeren.]

liges serviceydelser, fremsat for ca. 14 dage siden, som bygger på den tidligere regerings redegørelse fra i sommer vedrørende standarden af offentlige serviceydelser, er det specielt de sidstnævnte to institutionstyper, man retter søgelyset imod såvel med hensyn til de materielle krav til standard og indretning som med hensyn til den administrative procedure ved projektgodkendelse m.v.

Uden at foregribe den kommende debat om forslaget kan jeg ved denne lejlighed oplyse, at det er regeringens hensigt snarest at tage de omhandlede spørgsmål op til drøftelse med de kommunale organisationer med henblik på at tilvejebringe en mere hensigtsmæssig samvirken både administrativt og økonomisk mellem stat og kommune, end tilfældet måske er i dag. Disse drøftelser og overvejelser bør dog ikke begrænse sig til de i beslutningsforslaget omhandlede institutioner, men må principielt omfatte alle områder, hvor der i lovgivningen, i andre statslige forskrifter eller i administrativ praksis stilles krav til kommunal virksomhed.

Jeg finder det derfor naturligt, at også det af hr. Lennart Larson fremdragne spørgsmål om døgninstitutioner indgår i disse generelle overvejelser.

Lennart Larson: Jeg vil sige ministeren tak for svaret og kan vel også konkludere derhen, at det så alligevel var den rette adresse.

Det nævnte eksempel er kun ment som et eksempel; jeg nævnte i min mundtlige redegørelse, at det drejer sig om de problemer, som ministeren også selv nævner, og det kan da kun glæde både Odense byråd og samtlige kommunalbestyrelser i landet, såfremt man vil tage disse problemer op, for de volder en række kolossale økonomiske byrder, samtidig med at vi har de økonomiske rammer for kommunerne. Jeg er klar over, det er et vanskeligt arbejde at skære hårdt igennem dér, men jeg tror, det er tvingende nødvendigt.

Det er jo sådan, at når man skal rette et lands økonomi op, holder man sig ikke tilbage, når det gælder erhvervslivet, importører og alle mulige andre, og derfor mener jeg, at man ligesom skal feje for sin egen dør og få disse problemer i orden; der ligger en række

økonomiske problemer i det. Men jeg siger som sagt tak til ministeren for svaret og vil tilføje, at selv om jeg slet ikke er enig med regeringen i dens økonomiske lovgivning, må jeg medgive, at der er handlet hurtigt, og jeg håber også, at ministeren vil gøre det denne gang.

Økonomi- og budgetministeren (Per Høckerup): Jeg skal på ingen måde bebrejde hr. Lennart Larson, at han stillede spørgsmålet til mig, og jeg håber ikke, at der i mit svar kunne tydes nogen sådan bebrejdelse, for jeg synes i og for sig, at det var helt rigtigt, hvor hr. Lennart Larson skød.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Formanden: Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at taletiden under spørgetiden for spørgeren er indtil 2 minutter i både første og anden omgang og for ministre indtil 5 minutter også både i første og anden omgang. Jeg siger det ud fra min erfaring om visse overskridelser i denne spørgetid.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov for Grønland om indførselsafgifter m.v.

(Lovforslaget (nr. 38) findes i tillæg A. sp. 817, fremsættelsen i tidenden sp. 761).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Jørgen Peder Hansen: Det forekommer mig, at det lovforslag, som ministeren for Grønland her har lagt på folketingets bord, er rimeligt motiveret. Man har jo i de senere år konstateret, at der har været en ret udpræget ulovlig vareindførsel på Grønland, og det er der nok ikke så meget at sige til, når man ser på de muligheder, kontrolmyndighederne på Grønland har. Vanskeligheden er vel nok den, at man i en lang række tilfælde skal have retskendelse for at kunne udøve en effektiv kontrol i modsætning til, hvad der er tilfældet i vor del af landet. Det er derfor rimeligt, finder jeg, at man prøver på at effektivisere kontrollen, så den bliver bragt på linje med mulighederne hernede.